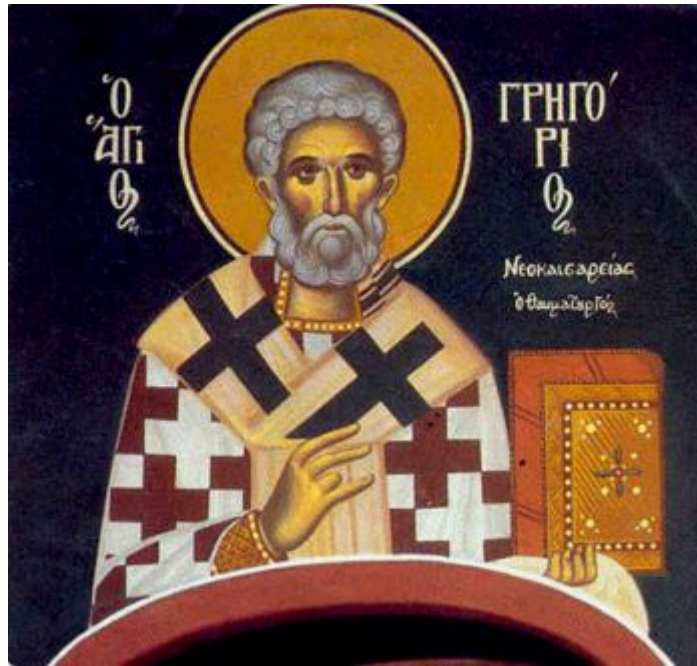

Οι Άγιοι που εορτάζουν σήμερα 17 Νοεμβρίου

[/ Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Αγίων Γενναδίου και Μαξίμου, Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως. Επίσης, τιμάται η μνήμη του Αγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας του θαυματουργού, του οσίου και ομολογητού Λαζάρου του ζωγράφου και του οσίου Γενναδίου του Βατοπαιδινού.

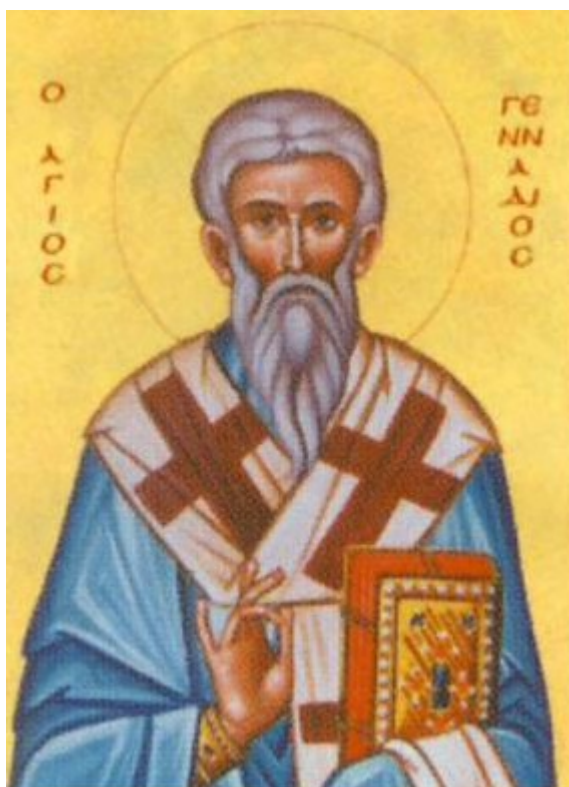
Ο Κωνσταντινουπόλεως Γεννάδιος έζησε τον 5ο αιώνα με βαθιά ταπεινοφροσύνη. Διετέλεσε πρεσβύτερος στην Κωνσταντινούπολη και διάδοχος του Ανατολίου στον πατριαρχικό θρόνο, τον οποίο κόσμησε με αποστολικό ζήλο και αρετή.

Κατά τη διάρκεια των τριάντα ετών αρχιερατείας του οικοδομήθη η σπουδαία Μονή των Στουδίου και ο πάνσεπτος ναός της Θεοτόκου, επί της ζωηφόρου αυτής Πηγής, όπου μεταφέρθηκε από τα Ιεροσόλυμα και η ιερά εσθήτα της Θεοτόκου.

Αργότερα, ο Άγιος Γεννάδιος, προετοίμασε διάδοχό του τον Ακάκιο και ανεχώρησε κρυφά για τα Ιεροσόλυμα με συνοδοιπόρο έναν απλό μοναχό ονόματι Νείλο, χωρίς να αποκαλύπτει ποιος πραγματικά είναι. Από τους Αγίους Τόπους ήρθε στην Πάφο, με σκοπό να επισκεφθεί την τοποθεσία όπου ασκήτεψε ο Μέγας Ιλαρίων. Περιπλανήθηκε όμως στα μονοπάτια, αλλά λόγω του ψύχους, της θύελλας και των

χιονιών το ασκητικό του σώμα δεν άντεξε και απέθανε. Το ιερό του λείψανο το βρήκαν να αναβλύζει πολλά ιάματα και τότε αποκαλύφθηκε ποιος πραγματικά ήταν και πόση ταπείνωση τον διέκρινε. Πολλές πληροφορίες για τον Άγιο Γεννάδιο μάς δίνει ο Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος στο Εγκώμιο που έγραψε γι' αυτόν.

Οι Άγιοι που τιμούμε σήμερα και μάλιστα οι τρεις τιμώμενοι Ιεράρχες σήμερα ας είναι πυξίδα στο δικό μας ιεραποστολικό καθήκον, ιδιαίτερα των κληρικών και δη και των επισκόπων του 21ου αιώνα, με τις πολλές προκλήσεις, αλλά και ευκαιρίες ιεραποστολής με νέους ασκούς την ανθεκτική αλήθεια του Αναστημένου Ιησού Χριστού.

Άγιος Γρηγόριος Νεοκαισαρείας

Ο Άγιος Γρηγόριος γεννήθηκε στη Νεοκαισάρεια του Πόντου, γύρω στο 210 μ.Χ., από γονείς ειδωλολάτρες, που κατείχαν μεγάλη κοινωνική θέση. Σε νεαρή ηλικία βρέθηκε για σπουδές στη Νομική Σχολή της Βηρυτού στο Λίβανο, τις οποίες όμως σύντομα εγκατέλειψε, έχοντας γοητευθεί από το χριστιανικό τρόπο ζωής, αφού είχε ακούσει ζωντανά το λόγο του Θεού να κηρύσσεται.

Υπήρξε για μερικά χρόνια μαθητής του χαλκέντερου Ωριγένη. Απέκτησε άρτια μόρφωση στην περίφημη Θεολογική Σχολή της Αλεξάνδρειας. Επέστρεψε στην πατρίδα του, όπου και χειροτονήθηκε Επίσκοπος, παραμένοντας σταθερός στο ιερό καθήκον της αποστολής του μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής, γύρω στο 270 μ.Χ.

Η Μακρίνα από την Καππαδοκία, γιαγιά του Μεγάλου Βασιλείου και του Γρηγορίου Νύσσης, υπήρξε μαθήτρια του Αγίου Γρηγορίου του Θαυματουργού. Μέσω αυτής έφθασε η παράδοση της θεολογίας των πρώτων αιώνων στους Καππαδόκες Πατέρες, οι οποίοι ασφαλώς την αύξησαν και την επέκτειναν.

Ο ζήλος, η αγωνιστικότητα και η προσφορά του Αγίου Γρηγορίου στην Εκκλησία συνοψίζεται στην εξής παραδοχή: «Όταν ο Γρηγόριος ανέλαβε Επίσκοπος Νεοκαισαρείας, στην πόλη υπήρχαν 17 Χριστιανοί. Στο τέλος της επισκοπικής του διακονίας, υπήρχαν μόνο 17 ειδωλολάτρες». Αυτή ήταν η καλύτερη καταξίωση ενός σοφού και σεπτού Ιεράρχου.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου